

til formål at sikre forskningsfornyelsen ved at forbedre mulighederne for ansættelse af yngre forskere frem til midten af 90'erne og for herigennem samtidig at medvirke til en mere rimelig alderssammensætning blandt det videnskabelige personale.

I 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne skete der en kraftig udbygning af de videregående uddannelsesinstitutioner. I slutningen af 1970'erne blev udbygningstakten bremset. Det kunne herefter forudses, at der på grund af alderssammensætningen for det allerede ansatte videnskabelige personale ikke frem til 1990'erne ville være mulighed for en tilstrækkelig nyrekruttering af yngre forskere. Ved flere hovedområder er forskerrekruiteringsplanens stillinger reelt de eneste, der kan opslås i disse år.

I henhold til Akt 298 23/5 1984 skal der i perioden fra 1984 til 1993 fordeles 800 adjunktstillinger og 300 ekstraordinære lektorater til de videregående uddannelsesinstitutioner med forskning. Adjunktstillinger er en tidsbegrænset ansættelsesform med en forudsat ansættelsesperiode på 4 år. Ekstraordinære lektorater giver mulighed for fast ansættelse, men lektoratet falder ved ledighed tilbage i puljen. I Akt 298 23/5 1984 er der forudsat, at der skal tilstræbes, at 70-80% af de ansatte adjunkter efterfølgende kan få ansættelse som lektorer. Såfremt der ikke kan opgives relevante ordinære lektorater, kan institutionerne tildeles ekstraordinære lektorater med henblik herpå.

Siden 1984 er der blevet fordelt ca. 100 adjunktstillinger om året. I 1989 fordeles 44 nye adjunktstillinger, mens allerede tildelte stillinger, som bliver ledige i 1989, kan genbesættes. I overensstemmelse med aktstykkets intentioner er lidt over 100 ekstraordinære lektorater blevet anvendt til at sikre fastansættelse af særligt kvalificerede forskere, som ikke har kunnet sikres ordinær lektoransættelse.

De resterende 200 lektorater vil i overensstemmelse med aktstykket blive anvendt til at sikre overgang for 70-80% fra adjunktansættelse til lektoransættelse, primært ved de hovedområder, hvor der ikke kan opslås ordinære lektorater som følge af bevillingsreduktion eller stagnation.

De første adjunktstillinger, der tildeltes i 1984, udløber i 1988. For at sikre overgangsmuligheden til lektoransættelse blev der fordelt 29 ekstraordinære lektorater i 1988.

Da besættelsen af de ca. 100 tildelte adjunktstillinger i 1984 hovedsagelig fandt sted i efteråret 1984 og 1985, udløb kun 33 adjunktansættelser i 1988. Der er således sket en vis tidsmæssig forskydning af planen. I 1989 udløber ca. 100 adjunktansættelser. For at sikre overgangsmuligheden, er der i 1989 fordelt 69 ekstraordinære lektorater. Dette afspejler, at institutionerne i mindre udstrækning end forudsat i aktstykket er i stand til gennem opslag af ordinære lektorater at sikre overgang til fastansættelse.

Tildelingen af adjunktstillinger, ekstraordinære lektorater og stipendier er opført under de respektive institutionsniveau. I overensstemmelse med den af Folketinget den 4. december vedtagne dagsorden om stabilitet og kvalitet i forskningen på universiteterne m.v. har ministeriet foretaget en revurdering af planen, således at den i lyset af de ændrede budgetforudsætninger for de videregående uddannelsesinstitutioner som helhed fortsat vil kunne gennemføres uden at medføre afskedigelser af fastansat videnskabeligt personale.

Revurderingen indebærer, at antallet af adjunktstillinger reduceres fra 800 til 600, mens antallet af faste stillinger i form af ekstraordinære lektorater tilsvarende udvides fra 300 til 500. Der er under hovedkonto 08.87. nærmere redegjort for ændringerne.

Den forøgelse af driftsmidlerne med afløb over budgetoverslagsårene, som vedtagelse af finansloven for 1987 indebar, er efterfølgende blevet udmøntet på forskerrekruiteringsplanen, således at de oprindeligt budgetterede øvrige driftsudgifter (annuum) i tilknytning til stillingernes forskningsandel er blevet forhøjet og budgetteret i overensstemmelse med de standarder, der sædvanligvis gælder for det pågældende hovedområde. I de tilfælde, hvor institutionerne har financieret undervisningsdelen, er der til denne del knyttet samme annum som til øvrige årsværk ved området.

Fra 1987 blev der givet TAP-årsværk til de fordelte ekstraordinære lektorater i henhold til en fælles standard (0,2 TAP-årsværk pr. videnskabeligt forskningsårsværk). Fra 1988 og